

serenament el que pugui succeir amb les meves manifestacions, i fins la seguretat que tots els altres companys de la joventut són i pensen igualment.

Desitjaríem que aquesta aclaració fos la primera i última per a fer-vos entendre que avui jo i demà altres companys us direm a vós i a qui us succeeixi en el municipi tot el que pugui dir-se en bé de la veritat i del nostre poble. Cal que us assabentem que personalment, no sentim odi ni per vós ni per ningú, exposem el que ens passà amb vós i amb altres i ço que creiem més convenient per millorar la nostra vila, i amb seguretat en l'esdevenidor encara anirem més enllà.

Doneu-vos, amb aquestes ratlles, per assabentat de com actuem i actuarem sempre, sota la signatura de «Sang Nova», i anem al gra.

Vós que parleu de donar la cara em cal recordar-vos que acostumeu donar l'esquena. Recordeu que per tenir el vostre triomf ben segur preteníeu que uns quants de la nostra «Joventut», entre aquests, un servidor, ens arméssim de bastons per apallissar, segons indicàveu, els del band contrari, però vós volíeu quedar-vos a caseta. Fa quinze dies que féreu una proposició als consellers radicals senyors Pous, Seseras i Salomó preguntant-los que signessin l'esmentada proposició que era un parany per tenir-los al costat vostre i així assoliríeu la majoria municipal, no recordant que havíeu promès al poble que amb aquests senyors no hi volíeu cap tracte. El més curiós és que en rebre una contesta negativa dels mateixos volíeu fer creure que eren ells els que presentaven la repetida proposició, quan a bastament coneixem que l'autor éreu vós.

L'única vegada que donàreu la cara, va ésser després de les eleccions que ens notificàreu que quan fóssiu batlle ens deixaríeu. Això ho complíreu com un home.

Ja us hem dit en altres ocasions que sou un panxacontent, que únicament cerqueu l'avinentesa de quedar bé per vós, i com a polític ho repetim: sou un farsant, puix que és incomprendible que hagueu pretès buscar col·laboració amb uns regidors quan fa un any ens aconsellàveu que els teníem de fer fracassar de bon grat o per força. Per això ex-amic Marcó, quan un home es contradeix tantes vegades, quan es manca d'un caràcter segur i formal, el millor és plegar.

Un altre dia, si els volguts «amics d'avant...!» no es cansen, exposarem altres cosetes.

Salut i veritat.

Per «Sang Nova»
DANIEL COLL.

* * *

en justa defensa

Roses, la joia empordanesa, la que la natura a afavorit com a filla predilecta, la

que és per la seva situació envejable la primera platja de nostra terra, amb muntanyes que podrien ésser riquíssimes, sota el punt de vista econòmic i turístic, té la fatalitat que un grup d'homes, grans terratinents panxistes, sense una mica de idealitat, sacrificuen la bellesa d'aquesta malarada terra en profit propi.

El seu egoisme i materialisme està tan arrelat en son cor, que prefereixen tocar quantitats ínfimes i miserables, però immediates, en haver de deixar una sèrie d'anys de percebre un cèntim en tant es poblessin nostres muntanyes, el que per ells representaria gran riquesa i completaria la bellesa del nostre país.

Anys ha que contemplem, amb dolor, la crema de nostres muntanyes. «Sang Nova», entitat saturada d'amor a la nostra terra, la qual defensarà en tots els llocs, fa una crida als veïns, autoritats i interessats, perquè cessin aquestes cremes, del contrari adverteix a tots que, emparant-se amb les darreres disposicions, obrirà una campanya, denunciant a les autoritats superiors, els autors de les cremes, els propietaris i el fi que persegueixen.

Per la bona causa que defensem, per l'interès, bellesa del país i benefici de tots, preguem no hi hagi persones de malvolença, que vulguin tergiversar el fet, ni el que pretenim. Per amor a Roses, per llur bellesa, per amor propi, no permetrem que es cremin les muntanyes, ja que aquestes són patrimoni del poble.

M. PONSETI.

de massanet de cabrenys

insídies de jesuïtes blancs

Covardament, sense signar, i, amb la visible temença de citar noms, se m'ha al·ludit des de les planes d'un setmanari d'aquesta vila.

Imbecilment s'han embrutit unes columnes, ja brutes d'origen i d'executòria, usant dicció incivil i conceptes de mal gust.

Desvergonyidament s'ha posat la mentida en lletres de motllo tergiversant fets i falsejant àdhuc, actes d'autoritats de la República.

I bé. Em considero amb prou honra i dignitat per rebaixar-me a polemitzar amb qui, no donant llur nom, fins la seguretat de poder suposar mancat d'aquelles qualitats.

Poques paraules més, doncs. El dia 10

d'agost, sortosament, no va passar res. Podia haver passat, però.

Però també estic convençut que, d'haver sobrevingut esdeveniments desagradables, no haurien arribat llurs conseqüències als aduldors indignes d'En Carsi, d'En Chamorro i d'altres bandolers. Déu els cria...

I també crec fermament que les ordres de defensa del règim, que vaig obeir i obeiré en la meua modesta radiació, passi el que passi, no seran mai donades als representants en cada poble pels pocavergonyes de l'U. P. als gallines que, en el moment del perill i de la veritat (diguí's 14 d'abril o 10 d'agost) seria inútil que fossin cercats per un lloc de lluita, perquè caldria arrancar-los de sota el llit o d'un recó de sacristia.

I aquests són llocs reservats al «pot de chambre» o a la beata que va a fer exercicis amb el seu director espiritual.

DOCTOR MORLIUS.

de vilabertran

Ens pregunten fem saber que el número premiat en la Societat Recreativa «La Protectora» en el ball celebrat la nit del 16 d'agost és el 542.

S'agrairà al posseïdor de l'esmentat número que el presenti, com més aviat millor, al President de la Societat, a fi de poder-li lliurar el premi.

delfos

el disco flexible que no es trenca, ni es ratlla. el més econòmic. el trobareu al carrer primfilat, 12 (darrera la biblioteca popular)

a cobrar a fontaineblau

Hom diu que ara es farà una revisió meticulosa dels funcionaris.

Són molts—massa—els funcionaris que, tot i cobrar de la República, en malparlen, en diuen tots els fàstics haguts i per haver.

A aquests funcionaris malcontents, fervents adictes al règim monàrquic, el que podrien fer fóra dimitir el seu càrrec per l'antipatia que senten a la República. Com que la seva «dignidaz» no els permet obrar semblantment el que s'hauria de fer amb aquesta gentota és donar-los la cessantia.

Que els mantingués el borbó del mal punt—el XIII—.

A Fontaineblau, aquest tipus encara potser els pagaria amb els molts milions robats.